

Časopis farnosti sv. Michala Archanjela v Závode

Svitanie

No: 1

Január 2004 roč.5

Opäť k Vám prichádza Svitanie, tentokrát v novom šate!

Rozhovor s dôst. p. farárom

Tvoj príbeh...

Spevokol + spevníček

Svitaničko a nové súťaže!

Závodské zvony

Príbehy o Dominikovi pokračujú...

Farské oznamy

POkOJ, PEACE, FRiEDE, PACE ...a na zemi pokoj ľud'om dobrej vôle!

1.január

Nový rok, slávnosť Panny Márie Bohorodičky, svetový deň pokoja. Na začiatku roka je vždy nádej. Nádej, že „príde na svet“ šťastie, pokoj, dobro, krásny život pre mňa, pre teba, pre našich drahých. Pre všetkých biednych, trpiacich, utláčaných...

Je to pokoj, keď je len mier – mlčia zbrane, tanky, delá.....?

Je to pokoj, keď mám plný tanier každý deň.....?

Je to pokoj, keď sa len nehádame a nosíme úsmev na tvári....?

...a na zemi pokoj ľud'om dobrej vôle!

Prišiel Ježiš...On priniesol pokoj.

Pokoj žiari v ľud'och, ktorí naozaj prijímajú Ježiša a žijú s ním.

Pokoj vlastnia „hl'adaci“ opravdivého dobra pre seba i blíznych.

Pokoj vládne v srdciach, ktoré sú zmierlivé a odpúšťajú.

Pokoj napĺňa životy tých, ktorí v tichosti obetavo pracujú pre najbiednejších....

Pokoj „počut“ tam, kde sa nekričí „Daj mi pokoj!“ – ale kde je porozumenie, úprimnosť a láska.

Pokoj dosahuje ten, kto želá = zehná iným. Dobrorečí.

Pokoj získava, kto vidí Boha vyššie – nad všetkými starosťami.

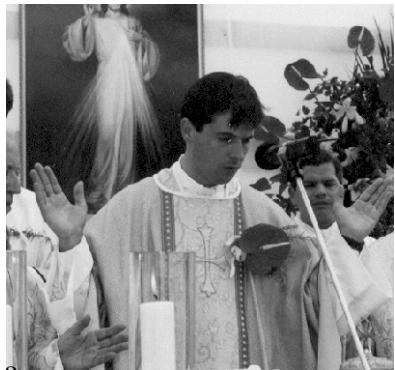
Tí čo vytvárajú pokoj, budú synmi živého Boha, budú blažení.

Otočili sme posledný list v kalendári. Je tu január 2004. Čo je na tom zvláštne? Dnešné ráno sa podobá včerajsiemu ako každý rok. Je zima, mrzne, je tma. A predsa je to iné. Zase je tu nová nádej. Tou nádejou je posolstvo lásky. Stačí ho priať za svoje a každý deň v roku 2004 sa stane zázrakom radosti.

My sme tu s novým Svitáním a chceme vám popriať Nový rok plný svetla, ktoré bude každý deň vytláčať tmu spomedzi nás.

Zo života farnosti

Interview s p. farárom Petrom Mášikom

Ako ste si iste všetci všimli, začal u nás pôsobiť nový kňaz. Aby sme sa ním trochu spoznali, spýtali sme sa na pár otázok a tu sú jeho odpovede.

1. Odkiaľ pochádzate a koľko máte súrodencov?

Narodil som sa v Skalici, pochádzam z dediny Lopašov na úpäti Malých Karpát a mám jedného mladšieho brata.

2. Aké školy ste navštevovali? (Okrem ZŠ)

"Pjekné"! Gymnázium v Senici, pokračoval som na Elektrotechnickej fakulte STU v Bratislave. Potom som začal študovať na teologickej fakulte v Bratislave a štúdiá som dokončil na teologickej fakulte v Ríme.

3. Prečo ste si vybrali práve kňazské povolanie?

V prvom rade chcem podotknúť, že kňazské povolanie je boží dar, rovnako, ako je povolanie byť kresťanom, alebo dobrým otcom, dobrou matkou. Preto by som túto otázku poopravil. Takže nie ja som si vybral kňazské povolanie, ale pevne verím a som presvedčený, že v ňom sám môžem vydržať len vtedy, ak si budem stále uvedomovať a znova prežívať, že toto kňazské povolanie som prijal ako dar. Ved' Pán Ježiš jasne povedal: " Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás" a tieto slová mi často rezonujú v mojom srdci, lebo aj ja som neraz zažil takéto jasné a silné chvíle a momenty, ktoré znamenali v mojom živote veľký obrat. Študoval som na vysokej škole a po prevrate som mal možnosti čítať knihy pána kardinála Korca, ktoré vydávalo vydavateľstvo Lúč. Raz som si kúpil knihu o kresťanskom manželstve a ja som si po prečítaní tejto knihy povedal: "Tak toto je moje povolanie. Stať sa manželom, dobrým otcom, založiť si dobrú kresťanskú rodinu". Bol som priamo zaplavený touto túžbou. O niekoľko týždňov neskôr som ale znova išiel po Kapitulskej ulici a znova som si kúpil knihu, tentokrát s názvom Kristov kňaz. Táto kniha ma osloivila ešte viac. Ba povedal by som, že Boh ma skrže túto knihu oslovil. A nebol to len momentálny rozmar. Musel som prekonáť veľa prekážok a zmeniť svoje návyky. Ale práve istota, že toto povolanie je od Boha, mi pomohla stať sa kňazom. .

4. Mali ste niekedy možnosť povedať pánovi .kardinálovi Korcovi, čo táto jeho kniha spôsobila?

Chcel som to veľa kričať urobiť. A aj som mal veľkú milosť to urobiť

nedávno. Priviedla ma k nemu iná vec o ktorú sa momentálne snažím, (týka sa to knihy) a zároveň som mal možnosť osobne sa mu podčakovať a porozprávať mu môj životný príbeh. Mal som so sebou aj knihu, ktorá pre mňa veľmi veľa znamená a on bol taký dobrý, že mi ju podpísal.

5. Kde ste pôsobili ako knáz?

Po vysviacke v roku 1999, cez prázdniny vo farnosti Najsvätejšej Trojice v Bratislave a po návrate z Ríma som pôsobil 3 roky ako kaplán v Šamoríne. Potom moje cesty viedli do "zasľúbenej zeme".

6. Aké skúsenosti máte zatiaľ z pôsobnosti v Závode

"Päť mesačné", zatiaľ som spokojný, s ľuďmi si rozumiem a zatiaľ som sa s nikým nepoškriepil.

7. Ako trávite svoj voľný čas? Máte nejaké záľuby?

Voľný čas? ....Položil si veľavýznamne hlavu na vankúš...rád spím. Ale veľmi rád si pozriem šport, hlavne futbal, rád si aj zahrám futbal. Ale ak mám pravdu povedať, rád PUTUJEM a spoznávam svet. Okrem toho mám rád folklór. Rád počúvam "pjekné pjesničky", rád si zatancujem, "ale ze Závodskýma nevjestama tancovat nebudem!"

8. Len čo ste prišli do Závodu už sa tu začal život. (Zorganizovali ste zájazd do Bratislavu pri návšteve sv.otca, výstavu Matky Terezy, obnovilo sa vydávanie Svitania, upravili ste faru....) Máte ešte v rukáve ďalšie nápady?

Mám túžbu postaviť skromné, ale účelné pastoračné centrum pre mládež, matky na materských dovolenkách, ale aj pre starších ľudí, kde by sa mohli stretávať, riešiť svoje starosti a problémy, ale aj radovať sa so spoločných chvíľ. Bol by som rád, keby vyrástlo na mieste terajších hospodárskych budov vo dvore fary, ktoré chcem dať zbúrať. Ďalej by som rád vybudoval športovisko - ihrisko pre deti, dostatočne veľké, kde by hrávali v lete futbal, tenis a v zime hokejbal. No a ešte by som chcel skrášliť a usporiadat vnútro kostola. Ale najdôležitejšie materiálne obnovy majú byť len vonkajším prejavom, čo je vnútorná obnova sídc Závodčanov.

9. Aké jedlo máte rád?

- Všetko okrem melónu. Ale z toho všetkého mám najradšej makové lokše. Ked' som sem prišiel, priniesla mi ich jedna "tecinka" a ja som nešiel spať, pokým som ich všetky nezjedol...

10. Máte nejakú zaujímavú historku zo štúdií v Ríme?

Skôr by som chcel povedať, čo pre mňa znamenalo študovať v Ríme. Určite z tých všetkých skúseností mi najviac utkveli v pamäti stretnutia s ľuďmi z Afriky, Ázie, z Latinskej Ameriky, zo Spojených štátov, jednoducho Oceánie, Austrálie a celého sveta. Ďalším zážitkom boli stretnutia so Svätým Otcom. Mal som dokonca milosť trikrát sa s ním stretnúť osobne. Bola to obrovská škola života a aj univerzality cirkvi.

Bohužiaľ sa nám na tieto stránky viac nezmestí a preto d'akuje za rozhovor Lucia

Traja králi

Tu je dieťatko Ježiš a jeho Matka Mária. Mudrci prišli Zd'aleka a priniesli Ježišovi dary. Videli hviezdu, ktorá ich k nemu priviedla. Vedia, že Ježiš bude veľký a slávny. Preto mu prinášajú dary...

Kým sa zamyslíme nad tajomstvom sviatku Zjavenia Pána, dôležité je spomenúť, že tento deň považovala prvotná Cirkev za významnejší, ako Narodenie Pána. Možno to bolo pre posolstvo sviatku, ktoré je dôležitejšie ako detaily Ježišovho narodenia či citové prežívanie Vianoc. Podstatné je posolstvo

slávenia tajomstva Zjavenia, totiž, že Kristus je Boží Syn, že je Boh, Pánom pomazaný a že ľudia či už z pohanstva alebo zo židovstva sú schopní prijať jeho veľkosť, pokloniť sa mu, spoznať a prijať jeho posolstvo.

Obsah tohto sviatku z pohľadu súčasného človeka, zdá sa mi, je to skôr sviatok tých, čo hľadajú Boha. Človek začína hľadať vtedy, keď pocíti tmu, keď ho niečo tlačí, keď zbadá, že by mal žiť trochu inak, ako žije, keď pocíti svoje vnútorné ohraničenie a niečo, čo ho volá k viere. No cesta k viere neraz býva cestou hľadania a námahy. V podaní evanjelista Matúša nám hľadanie pripomína akúsi vianočnú idylu: Prichádzajú „traja králi“, niekedy ich nazývame mudrcmi od východu, prinášajú kráľovské dary – zlato, kadidlo a myruhu a Mária prijíma kráľovských hostí... Všetko sa udialo nečakane a oni zrazu pochopili, že toto je Boží Syn, kráľ Izraela, ten, ktorému sa treba pokloniť. Celú scenériu na pozadí rámcuje hviezda signalizujúca, že sa stalo niečo veľké, že sa narodil veľký Človek.

My však vieme, že v živote hľadanie prebieha trochu inak. Nebýva také idylické, naopak, často je poznačené bolesťou a tŕžkostami.

Na čo by sme však nemali zabudnúť, je spomínané evanjelium, ktoré nás môže priviesť k smeru hľadania. Mudrci, ako symbolické postavy, zástupcovia ľudstva, tí čo odhalili, že Kristus je naozaj viac ako človek, prichádzajú, aby sa poklonili malému dieťaťu. My môžeme Boha hľadať hoci v prírode, vo vánku, vo vetre, v stromoch, kvetoch, môžeme ho hľadať v ľudskom srdci, na nebeskej oblohe, dokonca aj v zákonoch matematiky a neviem v čom všetkom. A všade tam ho môžeme aj nachádzať. Ale to najdôležitejšie asi je, že ak chceme Boha naozaj čo najlepšie pochopíť, musíme pozrieť na osobu Ježiša Krista. To, ako on modeloval svoj vzťah k Bohu. Často o tom hovoríme, no nevieme to povedať dosť presvedčivo.

Neraz porovnávame rozličné náboženstvá sveta, a hoci nám môžu mnoho povedať o skutočnom človeku, o človečenstve, aj o Bohu, pravde, láske, predsa kresťanstvo, zdá sa, najviac hovorí o tom, kto je človek. Kristus nám ukázal, akí máme byť. Tak hovorí biskup a svätec Augustín: *Boh sa stal človekom, aby sa človek mohol stať človekom.* Toto je naša viera a nás vzor je Kristus. Nech by nám to znelo akokoľvek cudzo, akokoľvek zvláštne a nech by nás dnes ktokoľvek presvedčal o inom...

Úvaha

Spievajte s nami!

S novým vydaním Svitania sú tu aj nové rubriky. Jednou z nich je zverejňovanie piesní, ktoré spieva náš spevokol. Autorkou tejto stránky bude Lucia a bude nám potešením, ak si z týchto stránok vytvoríte vlastný spevníček a zaspievate si s nami. Ale najskôr si náš spevokol predstavíme: Andrea a Peter Vrablecovci – spev,

Lucia Chovanová – spev, klávesy, Peter Horák – gitara, Helena Valouchová, Zlatica Hajdinová , Linda Maxiánová , Barbora Olivová , Paulína Olivová, Kristína Izakovičová , Hana Šišoláková , Kristína a Monika Knotkové , Zuzana Ničová, Patrícia Szabóová, Nikola Dvoráčková , Katka Horváthová, Nikola Suchánková – spev,

222

Vždy je s nami

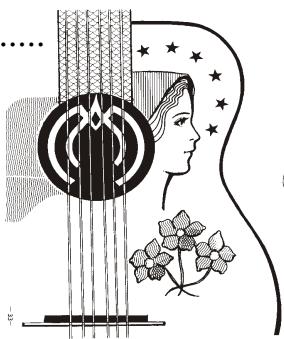
Vždy je s nami tá
čo viem, že ľúbi
moje srdce, ruky,
moju tvár.

Vždy je blízko tá,
čo viem, že chráni
každý úsmev,
čo mi život dal.

Ty nás vítaš v chráme plnom
lásky,
na tom tvojom tichom nádvorí.
Čakáme ňa každú chvíľu,
prosíme ňa, daj nám silu,
Mária, ty naša kráľovná
Mária, ty naša kráľovná.

Spojme svoje hlasu v jednu
pieseň,
ktorá všetkým srdcia otvorí.
Silu viery mladost' naša nesie
a s ňou naše pevné názory.

Ty nás vítaš.....

111

Kvapka

Zo všetkého čo máme, od
teraz nám nepatrí nič.

Prinášame plody zeme, ktoré
Ty rozmnožíš.

Tu sú naše ruky, použi ich,
ak chceš sám.

Aby si svetu vždy dával
chlieb, ktorý darúvaš nám.

Len kvapku malú si vložil do
mojich rúk.

Len kvapku malú si teraz
pýtaš späť, á-á-á-á.

Táto kvapka v Tvojich rukách
sa na hojný dážď zmení.

Čo celú zem zúrodní.

Zo všetkého čo máme...

Kvapky z našich rúk,
premenené na dážď.

Hojnou vlahou budú pre nás
budúci svet, á-á-á-á

Táto kvapka v Tvojich rukách
sa na hojný dážď zmení.

Čo celú zem zúrodní.

Zo všetkého čo máme...

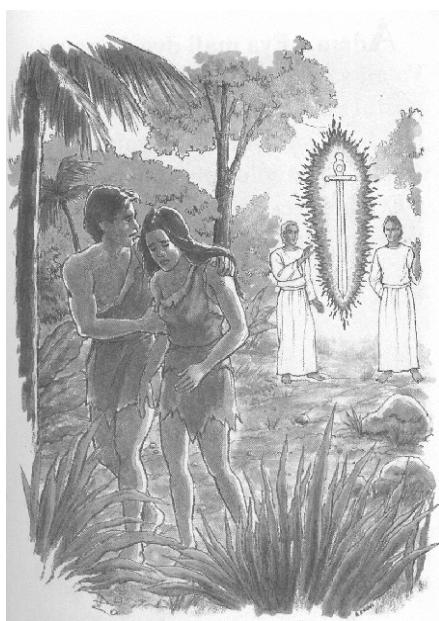
SVITANIČKO

Milé deti!

V prvej úlohe vás pozývame do ríše zvierat. Ale sami pozrite akých.
EXOTICKÉ TVORY

Figliar maliar nakreslil Zvieratá tak, že každé sa čuduje, aké to má nohy!

Ktoré nohy správne patria ktorému zvieratku?

Súčasťou nového svitaníčka budú tiež rôzne sútaze na pobavenie a zbystrenie vášho umu.

1. Prví ľudia, prvý hriech

Pán Boh vytvoril pre človeka krásne a bohaté miesto – raj. Rástol tam však jeden strom, z ktorého Boh človeku jest' zakázal. To preto, aby si človek uvedomil, že hoci môže mať takmer všetko, nie je neobmedzeným pánom. Pri užívaní všetkých dobrôt je stále závislý na Bohu. Ale diabol, prevtelený do hada, prvých ľudí nahovoril, že ovocie zo zakázaného stromu ich obohatí novými vedomosťami. Tak jedli a spoznali To, že Boha sklamali.

Ako sa volali prví ľudia? Ako sa volalo miesto, kde podľa Biblie Boh vysadil raj? Ako boli prví ľudia za svoju neposlušnosť potrestaní?

VYMAĽUJ SI

Rozhovor so strážnym anjelom

„Anjeličku, môj strážničku,
sadnime si na lavičku.

Už ťa asi krídla bolia.
Lietaš so mnou
dookola, strážiš si ma,
chrániš ma...“

„Deti strážiť to je drina.
Božie klbká nepokoja,
neposedia, nepostoja,
robia, ako radosť káže,
premôžu ľhou všetky
stráže.“

„Anjeliček múdry, biely,
už ti krídla ofaželi.

Sadnime si na lavičku,
Zlož si ruky pod
hlavičku,
pospi si!“

" A na tú chvíľu,
kým mi sníček vráti silu,
kto to vezme?"
" Pánboh z neba.
Bude strážiť mňa i teba."

Tvoj príbeh
Príbehy pre mládež – a nielen
pre ňu!

Zmierenie s otcom

*Zamyslená kráčala preplnenou
ulicou. Čím bližšie bola k nemocnici,
tým väčší zmätok cítila. - Načo tam
vlastne idem? Čo ak ma vyhodí?
Možno je neprístupný a zlý...*

Cestou do nemocnice sa jej v hlave
vírilo všetko možné, iba to nie, čo povie
tomu chlapovi na lôžku. Mužovi, ktorý bol
jej otcom. Bol? " Bol, je a bude, ale iba
biologickým," zašeplala si pre seba.

V mysli sa jej preháňali chvíle, keď bola
celkom maličká a pýtala sa na otca.
Mamička jej ho ukázala. Vtedy detskou
hlávkou nevedela pochopiť, ako môže byť
jej oteckom ten uznávaný lekár, keď jej
neráči venovať ani pohl'ad. Slzy mala na
krajíčku.

" Prečo sa na mňa ani nepozrel? Mami,
vieš to určite, že on je môj otec? Žena
sklopila oči, potom sa pozrela na dcérku a
s bolest'ou povedala: "Áno, diet'a moje,
viem to. Je to tvoj otec. Nastalo dlhé ticho.
" Ako môže byť mojím otcom, keď má iné
deti a tie majú inú mamu? Prečo nie je so
mnou a s mamičkou"? Rozmýšľala.

Ako rástla, stále viac verila, že jej otec
je niekto iný. Túžila, aby raz prišiel, vzal ju
do náručia a viac neopustil. Túžila po
rozhovore s ním, po jeho pokarhaní i
poláskaní. Občas sa na neho pýtala.
Postupne sa dozvedala, ako sa mamička s
otcom spoznali, ako sa spolu tešili, ako sa
predčasne narodila a mohla zomrieť, ako
bola chorá, ako sa mama trápila a ... Zrazu
sa rozišli.

Čo ak si to mama vymyslela? No mama
mala pravdu. Raz našla rodný list. Bolo na
ňom jeho meno. Slzy jej tiekli na ruky,
chcela zakričať: nie, to nemôže byť
pravda! Jej otec musí byť predsa niekto,
kto ju má rád!

Raz sa ho na súde pýta: " Čím som ti
ublížila, otec? Máš ma rád?

" Ja mám rád všetky deti..."

Slzy jej tiekli po lícach. Mamička mala
pravdu, vidí iba seba. Bože môj, prečo? Ozaj,
Boh.... Prijala ho ako svojho
jediného OTCA.

" Nebeský Otče, som Tvoje dieťa, daj
mi pocítiť, že ma miluješ. Miluješ viac,
ako ten kto mi mal venovať lásku, ale
zabudol.

Na chvíľu zastala pred nemocnicou.

" Nebeský Otče, drž ma za ruku, ako si
to urobil už toľko ráz odvtedy, čo som
pochopila, že iba ty si môj otec."

Vystúpila na druhé poschodie budovy a
namierila si to rovno k izbe. Srdce jej
bubnovalo.

Otvorila dvere.

" Dobrý deň," - pozdravila
driemajúceho muža na lôžku. Otvoril oči a
chvíľu na ňu nechápavo hľadel. Zdalo sa,
že ju nepozná. No potom zbadala v jeho
modrých očiach slzy.

" Odpust' mi, dcéra moja," - zašeplal a
slzy mu začali stekáť po tvári.

" Otec!"

Viac nevládze. Slová sú zbytočné.
Objali sa. Otec a dcéra. Bolest' a radosť.

Bolo to objatie za všetky.

Podľa skutočnej udalosti Karin

Ruženec v mojom živote

Píše sa rok 1931. Cez pole zo Slovenského Grobu kráča skupinka detí – žiakov mešťanky v Pezinku. Veru vtedy sa muselo chodiť tri – štyri kilometre pešo, autobusy tu ešte neboli. V tej skupinke žiakov som bola aj ja. Keď si po rokoch spomínam na spolužiakov a spolužiačky, srdce mi akosi clivo stisne, lebo z tejto skupinky detí už mnohí odišli na večnosť. Dozrel čas opustiť tento svet, uvoľniť miesto mladším...

Len keby dnešní mladí ľudia vedeli žiť tak, ako sme kedysi žili my. Nehovorím, že by sme neboli cestou aj šantili, no akosi sme vedeli šetríť si topánky a šaty.

Na cestičky do školy si spomínam však najmä preto, že sme sa v októbri denne modlili ruženec. Aj tí najživší chlapci, keď na nich prišiel rad, veľmi pekne sa predmodlievali. Celá skupina zbožne končila: „Svätá Mária, Matka Božia, pros za nás hriechnych teraz i v hodinu smrti našej . Amen.“ Nikto nás vtedy nenútil k modlitbe ruženca. Chodievali sme sa ním zavďačiť Božej Matke a jej mesiaci – október. A modlitba ruženca sa k nej niesla z úst detí v každom počasí....

Za našou dedinou je dosiaľ pekný kostolík zasvätený Sedembolestnej Panne Márii. Hovoríme mu kaplnka

za humnami. Pred jeho dverami sme si pokľakli, pomodlili sme sa začiatok ruženca a už d'alej sme sa všetci modlili celý ruženec cestou do školy. Boli to veru krásne časy! Ruženec sa modlievali naše staré matky i matky. Ich modlitby aj nás všade sprevádzali po cestách nášho života. Ruženec ma zblížil aj s Helenkou z Čenstochovej. Stretli sme sa na kúpeľnom liečení v Karlových Varoch. Ona s manželom denne chodila do chrámu na ružencovú pobožnosť a cestou som sa i ja s nimi spriatelia. Doteraz opatrujem jej dar – krásny ruženec, ktorý má nápis „Roma – Terra Catacumna.“

Pani Helena si ho priniesla z Vatikánu a darovala mi ho v puzdre s nápisom: „Pamiatka z Jasnej Gory“. Sme priateľky, doteraz si píšeme. Súzvuk duší sa prejavil medzi nami aj tým, že v čenstochovskej bazilike dala odslúžiť svätú omšu za môjho zosnulého manžela.

Verím v silu modlitby a na tomto darovanom ruženci sa denne modlievam za zdravie, ochranu pred nebezpečenstvom na ceste, za obrátenie hriešnikov, za svoju rodinu i za iných ľudí: za priateľov, známych, opustených, neveriacich, za tých, čo potrebujú pomoc, čo sa nevedia modliť ruženec.... Františka Palčáková

ZÁVODSKÉ ZVONY

Počas 1.svetovej vojny odňala armáda novému kostolu sv. Michala Archanjela obidva zvony a v obci zostal jediný zvon, dnes najmenší v novom kostole. Až v roku 1923 pričinením správcu farnosti Jána Bolla boli v Trnave uliate pre Závod tri zvony, z ktorých jeden bol vyhotovený pre starý kostol. Slávnostne ich vysvätil samotný Msgr. Andrej Hlinka. Menší zvon, ktorý bol vo veži kostola od jeho vysvätenia v roku 1897, bol doplnený ďalšími dvoma väčšími zvonmi až v roku 1923.

Tvorte s nami Svitanie!

V našej rubrike Závodské zvony budeme uverejňovať príspevky od každého, kto bude ochotný s nami spolupracovať. Vy, starší, s bohatými skúsenosťami, porozprávajte svoje príbehy deťom, vnukom, pravnukom, a pošlite ich k nám do redakcie. Veľmi radi ich uverejnime.

Ten, kto ich nemá komu porozprávať, stačí odkázať a my prídeme za vami. Privítame vašu spoluprácu aj formou písomných príspevkov, prípadne zaujímavých fotografií a obrázkov, z vašich púti, duchovných cvičení, náboženských zájazdov a pod..., ktoré budete dávať do krabice s názvom Svitanie – príspevky v Rím-kat. kostole v Závode. Nezabudnite sa na svoje príspevky podpísat!

Pošlite za nami aj svoje deti, ktoré by radi uviedli pekný obrázok, zážitok z náboženstva, nápad do „Svitanička“, alebo by nám chceli podať svoj nápad na „vylepšenie“ tohto časopisu.

Adresu redakcie nájdete na zadnej strane obálky.

A nakoniec Vás chceme poprosiť o dobrovoľné milodary na tento časopis. Ako ste si všimli je na inej technickej úrovni a jeden výtlačok stojí 11.-sk. Záleží len na vás, či budeme môcť v tejto ušľachtilej práci pokračovať a touto cestou vám poskytovať kvalitné čítanie.

Spomíname si na Dominika?

Už vieme, že Dominik je chápavý a nábožný ako "anjel" už päťročný začína miništrovať a sedemročný 8. apríla na Veľkú noc prijíma prvé sväte prijímanie. Dominik sa cíti Ježišovým priateľom a bratom. A aby na dohovor s Ježišom nikdy nezabudol s pevnou vôleou malého hrdinu si zapisuje:

1. *Budem sa často spovedávať a na prijímanie pôjdem po každý raz, ked' mi to spovedník dovolí.*
2. *Budem svätiť zasvätené sviatky.*
3. *Mojimi priateľmi budú Ježiš a Mária*
4. *Radšej umrieť ako zhrešiť'*

pokračujeme!

Teresio Bosco D O M I N I K

6. Cesta dlhá a nohy bosé

Dva roky školy ubehli a Dominik Savio vychodil školu.

Všetci jeho spolužiaci s radosťou odkladali pero, chytali sa motyky a odchádzali na pole.

No on, hoci bol stále malý, ukázal toľko rozumu a dobrej vôle, že by sa bol medzi riadkami klíčov vo vinici zdal stratený. Ale iných škôl nebolo, aspoň v Murialde. V Castelnuove školy boli, ale Castelnuovo bolo vzdialené na dve míle, ako sa vtedy hovorilo, teda päť kilometrov. A v roku 1850 autobusy ešte nechodili....

Čo sa tu dalo robiť? Don Giovanni Zucca, učiteľ, ktorý poznal poklady Dominikovho nadania a dobroty, povedal otcovi Carloví:

- Ponechajte ho ešte u mňa. Môže opakovat' ročník. Dačo ho ešte doučím, a ktovie, časom sa azda ukáže dajaká príležitosť.

A tak Dominik Savio, najlepší žiak v triede, sa stal....repententom prvej vyššej. A opakoval triedu nie raz, ale dvakrát. Tak sa ešte všeličo podučil. Medzitým narástol a trocha spevnel. A pribúdali mu aj roky. Mal už desať a prvú vyššiu triedu nebolo možno opakovať do nekonečna. Bolo to už jasné,

Dominik sa nenašiel pre prácu na poli. A tak teda čo?

Don Giovanni sa znova stretol s otcom Carlom. Mama Brigida sa zamyslela a modlila. A Dominik na otázku odpovedal:

- Keby som bol vtáčik, zaletel by som ráno i popoludní do Castelnuova a tak by som pokračoval v škole....

A nakoniec sa rozhodli.

Dominik bude každé ráno a každé popoludnie chodiť do Castelnuova a pokračovať v štúdiách. A tak Dominik s topánkami prehodenými cez plece a s nohami v prachu začal svoje putovanie za vedomosťami. Desať kilometrov predpopoludním (tam a späť) a desať kilometrov popoludní. A mal desať rokov! Cesty boli asfaltové. Obyčajné poľné cesty s vychodenými hlbokými kol'ajami.

A občas pršalo alebo fúkal vietor alebo pražilo slnko a všade bolo toľko prachu a blata...

A keď tak cestou prepletal nohami, opakoval si, čo počul v škole, lebo po dakol'kých hodinách vyučovania a dvadsiatich každodenných kilometroch neostávalo mnoho času na učenie.

A predsa jeho učiteľ z Castelnuova don Alessandro Allora mohol oňom napísať: „Prospieval v štúdiu vynikajúcim spôsobom a trvalo obsadzoval prvé miesto. Tento krásny výsledok nemožno pripisovať len neobyčajnému nadaniu. Je ovocím aj jeho veľkej lásky k štúdiu a k činnosti“.

Ked' ho ľudia, pracujúci vo viniciach alebo zhrbení nad brázdami, videli prechádzať, dvíhali hlavy: - Kto je ten malý chlapec? A kam chodí každý deň sám?

- Je to syn kováča Carla....a chodí do školy.

Do školy? – začudoval sa dajaký starý sedliak. A nestáčí mu naša škola v Murielde? Čím chce byť?

Vravia, že kňazom.

A Dominik chodil do školy d'alej. Raz ho zastavil akýsi dedinčan a povedal mu: „Počuj, malý, a nebojíš sa chodiť po týchto cestách sám?“

(A možno chcel dačo pripojiť o zlodejoch a zbojníkoch, ktorých si v tých časoch nebolo treba vymýšľať a občas sa aj tu potulovali.)

Ale Dominik mu nedal dokončiť: „Ale ved' ja nie som sám. Stále je so mnou anjel strážca“. Dedinčan ostal ohromený. Chlapec rozpráva už ako kňaz.

„A cesta t'a v tejto horúčosti neunavuje?“- povedal to, len aby zakryl svoj údiv. Meriaš ju predsa štyrikrát za deň.

„Nie, neunavuje ma,“ usmial sa Dominik,“ lebo pracujem pre pána, ktorý dobre platí.“

„A pre koho pracuješ? Pre akého pána?“ zabručal udivený dobrák.

„Pre Pána Boha, ktorý odmieňa aj pohár vody, ktorý podáme z lásky k nemu“, usmial sa Dominik, slušne pozdravil a pustil sa svojou cestou.

Ked' to tento sedliak rozprával svojim priateľom, a nebolo to určite jeden raz, vždy zakončil slovami:

„Povedzte si, čo chcete, ale ja vám hovorím, že desaťročný chlapec, čo takto rozpráva, určite urobí veľkú kariéru“.

Symbol Boha, symbol človeka, symbol lásky k ľuďom

Podajme ruku deťom 9. ročník koledovania

Takto znelo heslo Dobrej noviny, aktivity, pri ktorej počas vianočného obdobia chodili koledovať skupinky detí po rodinách, pričom sa konala zbierka pre potreby cirkvi v rozvojových krajinách. Koledovanie detí má už svoju tradíciu a prebieha po celom Slovensku, v mestách a dedinách, kde pracujú skupiny eRka – Hnutia kresťanských spoločenstiev detí. Zbierka sa použije na projekt pomoci deťom, ktoré bojujú na uliciach o holý život.

Bolesti Nairobi

Hlavné mesto afrického štátu Keňa, Nairobi, má viac ako 3,5 milióna obyvateľov. V súčasnosti prežíva proces premeny z vidieckeho na mestský spôsob života. Tradičné rodinné štruktúry sa rozpadávajú, čím trpia najmä ženy. Stále viac ich ostáva opustených so svojimi deťmi a bez podpory.

Mnoho rodín a osamotených matiek nemôže svojim deťom poskytnúť postačujúcu výživu a bezpečné prístrešie. Deti opúšťajú rodičov, túlajú sa po uliciach a sú prinútené postarať sa sami o seba akýmkoľvek spôsobom. Žijú zo dňa na deň bez životnej perspektívy. V Nairobi žijú na ulici tisíce detí. Írska sestra Mary Killeen zo spoločnosti misionárok milosrdensť uskutočňuje už štyri roky rozsiahly program pomoci

deťom. Počas týchto rokov bolo zriadených už päť škôl približne pre 3500 detí. Samotné zriaďovanie škôl by však nemalo zmysel, keby sa problém detí z ulice neriešil v jeho podstate. Preto sa konajú kurzy čítania a písania pre dospelých, poradenstvo pre mladé mamičky, program „výstavby obydlí“ – domov z vlnitého plechu, program stravovania detí a pod.

V krajinách západnej Európy s tradíciou koledovania už mnohé roky prebiehajú zbierky pre tretí svet.

Dobrá novina sa prvýkrát uskutočnila na Vianoce v roku 1995. Jej organizátorom je celoslovenská organizácia eRko – Hnutie kresťanských spoločenstiev detí v spolupráci s katolíckymi farnosťami. Jednou z farností, ktoré podporujú tento projekt je i naša. V tomto ročníku koledovalo asi 58 detí.

Za každý milodar pre deti tretieho sveta naše Pán Boh zaplat'!!

Dobrovoľníčky z ďalekej Afriky

Farské oznamy - 2003

Opustili nás:

Helena Nemcová 11.1.03; Anna Studeničová 20.1.03; Jozef Pavelka 13.1.03; Gizela Jakubovičová 26.1.03; Katarína Smrtičová 31.1.03; Rudolf Egl 6.2.03; Mons. Prof. ThDr. Jozef Vrablec 19.3.03; Michal Malík 7.4.03; Daniela Kopiarová 7.5.03; Milan Kršek 13.5.03; Štefan Húšek 13.5.03; Mária Vrablecová 18.6.03; Alžbeta Jablonická 24.6.03; Anna Diviaková 7.7.03; Ján Nespala 26.7.03; Mária Šrámková 29.7.03; Ferdinand Brinkač 9.8.03; Anna Žáková 7.9.03; Mária Šišoláková 7.9.03; Mária Moravčíková 10.9.03; Stanislav Balga 22.9.03; Jozefína Trajlínková 2.10.03; Mária Dojčáková 13.10.03; Ján Pavelka 2.11.03; Ján Mikulič 13.11.03; Antónia Vlková 16.11.03; Štefan Malík 16.11.03

Sviatost' manželstva uzavreli:

Michal Vrabček a Lenka Hajdinová; Štefan Král a Lenka Žilavá; Juraj Kopiar a Jana Puškáčová; Anton Blažek a Lucia Benkovičová; Rudolf Ort-Mertl a Klára Bílková.

Sviatost' krstu prijali:

Denisa Danihelová 23.2.2003; Karolína Vlková 11.5.2003; Simona Vlková 11.5.2003; Jakub Belan 7.6.2003; Terézia Kalmová 7.6.2003; Michal Vrabček 7.6.2003; Lara Servová 29.6.2003; Helena Danihelová 29.6.2003; Peter Blažíček 22.6.2003; Martin Vrablec 22.6.2003; Martin Majzún 13.7.2003; Mário Šišolák 3.8.2003; Tatiana Eglová 10.8.2003; Paulína Nespalová 31.8.2003; Pavel Bartoš 31.8.2003; Sebastián Horváth 31.8.2002; Bibiana Šišuláková 21.9.2003; Bianka Martinkovičová 27.9.2003; Eva Kuzmová 31.9.2003; Marek Studenič 27.9.2003; Kristián Linder 27.9.2003; Jana Valachovičová 5.10.2003; Lucia Húšeková 26.10.2003; Jakub Kopiar 21.12.2003

Milí závodčania!

Chcel by som niekoľkými vety vyjadriť radosť nad znova vychádzaním farského časopisu **SVITANIE**. Chceme ním naviazať na časopis, ktorý už pred časom vo farnosti vychádzal. Prežívame práve Vianočný čas, sviatky Narodenia Nášho Spasiteľa. Dúfam, že pre každého sviatky, ktoré znamenajú a prinášajú veľa, duchovne i ľudsky. Ved' Jezuliatko dokáže znova a znova svojou mocnou milostou otvoriť a rozohriať naše už trochu prikrehnuté a pritvrdnuté srdcia. V tomto čase milosti sa Vám prihováram prvýkrát na stránkach tohto nášho časopisu. Moja prítomnosť vo farnosti v týchto dňoch dovrší prvý polrok. Za tento čas som mal možnosť zoznámiť sa s dedinou a s mnohými z Vás aj osobne. Snažil som sa zvlášť pozorovať a spoznať potreby našej farnosti: v prvom rade duchovné a potom i tie, týkajúce sa materiálnych vecí. Medzi nimi sa mi potom za ten čas vytvorili priority, ktorým sa treba venovať. Hovorím to ako kňaz Vám, mojím farníkom. Dobre si pritom uvedomujem, že farnosť je spoločenstvo, a aby bolo toto spoločenstvo živé, radostné a plné vedomia pravdy Evanjelia závisí v rovnakej miere odo mňa ako aj od každého z Vás. Viem, že bez pomoci a spolupráce mnohých z Vás, naša farnosť napredovať nebude.

Aké sú tie priority, či potreby? V prvom rade už pri zbežnom pohľade do kostolných lavíc z môjho pohľadu, a to i nedeľu, vidieť či „skôr nevidieť“ mladé rodiny, mladých ľudí, strednú generáciu. Tu vidím prvú prioritu: starosť o rodinu, o manželstvá farnosti. Premýšľam, ako konkrétnie túto službu začať. Potom je to práca s našimi mladými a deťmi. Tu je pole široké a neorané! Dúfam, že v budúcich číslach Svitania budem môcť ponúknut' aj konkrétnie kroky. Nadovšetko treba vždy začínať a vyprosovať v modlitbe. Pán Ježiš povedal: „Proste a dostenete, hľadajte a nájdete, klopte a otvoria vám“. Iba On môže darovať potrebné nápady či vnuknutia ako a kde ísť, milosť a silu na ich nasledovanie a realizáciu, vytrvalosť a pevnosť na ich dokončenie. Modlitbou môžeme začať na tejto obnovi a práci každý, a to už dnes. V krátkosti aj o tých materiálnych prioritách. Všimli ste si trošku pohybu okolo kostola a fary. Za tento pol rok sa urobilo niečo na vonkajšku kostola a niečo vo vnútri fary. Ako ste si všetci všimli, podarilo sa urobiť sokel okolo kostola. Myslím, že okrem funkčnosti je toto riešenie aj esteticky pekné. Osobne by som chcel podčakovať aj touto formou firme KOVEL, za odvedenú prácu. Každý nech sám posúdi jej výsledok a kvalitu. Na budúci rok by sme chceli s Božou pomocou pokračovať v skrášľovaní parku okolo kostola a urobiť krajšimi aj vstupné schody do kostola spolu s bezbariérovým vstupom. Tiež by som chcel dať urobiť oplotené ihrisko viacúčelové športoviško pri fare. Vo vnútri fary som dal obnoviť tri mestnosti, v ktorých bola ešte stará dlážka na piesku. Dnes je tam betón a plávajúca podlaha. Bola obnovená vymaľovaná prakticky polovica farskej budovy, byt kňaza. Za túto prácu srdečne ďakujem pánoni Jánovi Kochovi. Kúpil som niekoľko kusov nábytku, na doplnenie vybavenia fary. Do budúcnosti by bolo treba sanovať a upraviť exteriér farskej budovy. Túžim na mieste dnešných starých hospodárskych budov raz postaviť primerané farské pastoračné centrum, ktoré by slúžilo ako miesto stretnania pre všetky skupiny ľudí farnosti.

Vyprosujem Vám požehnaný Rok 2004. Nech vo všetkom, čo prinesie, dokážeme nájsť a priať Božiu stopu a vôľu. Nech nás Božia Matka v tejto dobe vedie a chráni, aby všetky naše modlitby, práce a snaženia neboli len ľudskými námahami, ale aby pramenili z hlbokej dôvery v Pána a skutočne oslavili Trojjedineho Všemohúceho Boha.

Advent 2003,

Peter Mášik, správca farnosti Závod

Život svetoznámej misionárky, ktorá zomrela vo veku 87 rokov, budí rešpekt i nepokoj zároveň.

Prejav vo Washingtone

„Byť dobrou matkou neučia v žiadnej škole. Potrebné na to nie sú veľké knihy, ale veľké srdce,“ hovorí žena, ktorú nazývali matkou chudobných. Jej pohotovú duchaplnosť jej závideli mnohí politici, ale jej prácu by robil len málokto. Nebola len obdivovanou misionárkou, jej postoje dodnes niektorým zdvívajú žlč – či už ide o kontrolu pôrodnosti, postavenie ženy vo svete či dôstojnosť chudobných. Provokovala svojou neobmedzenou dôverou v Boha, ktorá je pre niektorých skôr „naivným hazardom“. Matka Tereza bola neprehliadnutelnou výzvou smerom k modernému človeku s jeho túžbou po sebapresadení.

Matka Tereza

Medzinárodný katolícky report, apríl 1996,
Súdny deň povie Ježiš všetkým po svojej pravici: "Podťte a vstúpte do kráľovstva môjho. Lebo, keď som bol hladný, dali ste mi najest', keď som bol smädný, dali ste mi napíť, navštívili ste ma, keď som bol chorý." Potom sa Ježiš otočí k tým po ľavici a povie: "Odídeťe, nenakfmili ste ma, keď som hľadoval, nedali ste mi napíť, keď som mal smäď a nenavštívili ste ma v mojej nemoci." A tito sa ho spýtajú: "Kedy sme ťa videli hladného, smädného alebo chorého a neprišli na pomoc?" A Ježiš im odpovie "Čokol'vek ste zanedbali a neurobili pre jediného z tých najslabších, neurobili ste pre mňa"! Kedže sme sa tu zišli k spoločnej modlitbe, myslím, že bude krásne, keď začneme modlitbou, ktorá veľmi dobre vystihuje, čo Ježiš chce, aby sme pre tých najslabších robili. Veľmi dobre pochopil tieto Ježišove slová svätý František z Assisi - jeho život je vyjadrením jednej veľkej modlitby. A táto modlitba, ktorú sa modlíme každý deň po svätom prijímaní, ma vždy prekvapí tým, ako sa hodí na každého z nás. Rada by som vedela, či pred osemsto rokmi, keď svätý František žil, mali rovnaké problémy ako máme dnes. Myslím, že niektorí z vás už túto modlitbu za mier poznajú, preto sa môžeme modliť spoločne. Podčakujme Bohu, že nám dal príležitosť zísť sa dnes a spoločne sa pomodliť. Prišli sme sem zvlášť preto, aby sme sa modlili za mier, radosť a lásku. Pripomína nám, že Ježiš prišiel k chudobným s dobrou správou. Povedal: "Svoj mier tu ponechávam s vami, mier, ktorý vám dávam." Neprišiel dať mier celému svetu, mier ktorý nám len bráni

napadať jeden druhého. Prišiel nám dať pokoj a mier v srdci, ktorý pochádza z lásky a z konania dobra pre druhých. A Boh miloval svet natoľko, že mu daroval svojho syna. Boh dal syna Panne Márii. Ako vstúpil Ježiš do jej života, ponáhlala sa, aby oznamila tú šťastnú novinu. A keď vstúpila do domu svojej sesternice Alžbety, v Písmе sa hovorí, že nenarodené dieťa v Alžbetinom lone zaplesalo radosťou. A tak ešte nenarodený Ježiš priniesol pokoj a radosť Jánovi Krstiteľovi. A ako by toho ešte nebolo dosť - že syn Boží sa mal stať jedným z nás a prinášať mier a radosť ešte v lone - zomrel Ježiš tiež na kríži, aby ukázal ešte väčšiu lásku. Zomrel za vás, za mňa, za malomocného, a za človeka umierajúceho hladom i za bezdomovca ležiaceho na ulici - a nie len v Kalkate, ale i v Afrike či inde na svete. Naše sestry pomáhajú chudobným ľuďom v 105 zemiach po celom svete. Ježiš požadoval, aby sme mali radi jeden druhého tak, ako on miluje každého z nás. Ježiš obetoval celý svoj život za lásku k nám a hovorí, že musíme tiež dať čokoľvek, aby sme konali dobro jeden pre druhého. V evanjelii Ježiš jasne hovorí: "Milujte tak, ako som ja miloval vás." Ježiš zomrel na kríži a týmto spôsobom sa odhodlal učiniť pre nás dobro - uchrániť nás pred sobectvom a hriechom. Vzdał sa všetkého, aby vyplnil vôľu svojho Otca, aby nám ukázal, že i my musíme byť ochotní dať všetko a vyplniť vôľu Božiu, milovať sa navzájom tak, ako on miluje každého z nás.

Ak nie sme pripravení obetovať čokoľvek pre dobro druhého, je v nás stále ešte hriech. Preto sa tiež musíme obdarovať navzájom, i keď to bolí.

OCENENÝ FILM: Premietnutý i v našom kostole

MOTHER TERESA: IN THE NAME OF GOD'S POOR

USA, 1997

MATKA TEREZA: V MENE BOŽÍCH CHUDOBNÝCH

Začala tak, že vyhľadávala na špinavých kalkatských uliciach umierajúcich a hľadala v ich dušiach poklady. Chcela, aby zomreli dôstojne a v pokoji. Až do času svojej vlastnej smrti pomáhala táto drobná albánska mníška chudobným na celom svete. Ako nositeľka Nobelovej ceny za mier získala ešte viac duší pre jeden z najrýchlejšie rastúcich rímskokatolíckych rádov, ktorý sama založila. Matka Tereza vytvorila siet' 569 misií, nachádzajúcich sa v 120 krajinách celého sveta. V rámci nich sa prevádzkujú dielne pre nezamestnaných, sirotince, vývarovne, leprozáriá a útulky pre duševne chorých, retardovaných a starých. Film mapuje život tejto svätickej našich dní od jej skromných začiatkov až po slávnostné odovzdanie Nobelovej ceny v roku 1979.

Hymnus života

Matka Tereza

ŽIVOT je šanca - využi ju
ŽIVOT je krása - obdivuj ju
ŽIVOT je blaženosť - užívaj ju
ŽIVOT je sen - uskutočni ho
ŽIVOT je výzva - prijmi ju
ŽIVOT je povinnosť - naplň ju
ŽIVOT je hra - hraj ju

ŽIVOT je bohatstvo - ochraňuj ho
ŽIVOT je láska - poteš sa sňou
ŽIVOT je záhada - prenikni ňou
ŽIVOT je sl'ub - splň ho
ŽIVOT je smútok - prekonaj ho
ŽIVOT je hymna – spievaj ju
ŽIVOT je boj - prijmi ho
ŽIVOT je šťastie - zaslúž si ho
ŽIVOT JE ŽIVOT - ŽI HO

Drahí veriaci!

Všemohúci a dobrovitý boh nech vyslyší naše prosby pokorné a pomôže nám v slabostiach. Ježišov príchod nech rozneti v našich srdciach iskru lásky.

Nastávajúci rok sa tak stane rokom pokoja a porozumenia.
Zo srdca praje redakcia a dôst. pán. farár Mášik

SVITANIE: mesačník farnosti sv. Michala Archanjela v Závode